

Искрено, за мене је Владимир Орлић, члан Председништва СНС-а и потпредседник Народне скупштине – чиста енигма. Ако су тачни подаци из његове биографије, човек је доктор електротехничких наука и рачунарства, афирмисан у струци као перспективан стручњак, али уместо да му овај „си ви“ буде легитимација, он се прославио и прославља као водећа торокуша Српске напредне странке. У опису његовог жалосног страначког посла стоји да иде околу по телевизијским студијама и галами, прича углас, упада у реч саговорницима из опозиције или да, користећи исту реторику, прави будалу и од себе и од других на конференцијама за штампу.

Управо то је радио у просторијама Српске напредне странке, покушавајући да не одговори ни на једно питање које му је постављала новинарка Н1 телевизије. Питања су се тичала београдског метроа и ситуације на Косову, а Орлић је у одговору мењао Ђиласа по падежима.

И онда је изнуђено питање репортерке Жаклине Таталовић: „Је л вас није бар мало срамота?“, донекле одгонетнуло енигму зашто је један млад и образован момак дозволио себи да изиграва Симу Спасића у оделу, апдејтовану верзију дворске луде програмиране да обесмисли било какав разговор и дијалог. Нема срамоте, тај се не стиди нити црвени, та врста осећања је код њега одстрањена, остаје само дилема да ли је то урадила природа или је ампутација стида извршена у лабораторијама његове странке да би тако у потпуности био квалификован за овај девијантни ангажман.

~~Ranko Pivljanin: Orlići iz kukavičjeg гнезда~~